

goedgekeurd prospectus te doen drukken en dat te verdelen onder die personen, die daarvoor naar ieders oordeel het meest in aanmerking kwamen.

Aan dit prospectus is het volgende ontleend:

„Behoeven wij U een woord van aanbeveling toe te roepen? Wij hopen en vertrouwen van neen. Veel werd tot stand gebracht voor de ontwikkeling onzer gemeente; groote havens en handels-terreinen werden aangelegd; handelsinrichtingen gesticht; alles wat voor de uitbreiding van handel en scheepvaart noodig is, steeds werd het aangepakt, zoodat met voldoening mag worden gezegd, dat Rotterdam met de groote havensteden van Europa in dat opzicht kan wedijveren. De ontwikkeling van de gemeente als woonstad hield daarmede niet altijd gelijken tred, maar daarin is in de laatste jaren eene verandering gekomen. Wij meenen, dat er thans een tijd is aangebroken, waarin ook in die richting Rotterdam met groote schreden vooruitgaat. Zagen wij niet ruime verkeerswegen aanleggen, nieuwe wijken ontstaan vol licht en lucht? De electriche trams kwamen, de asphaltering, moderne straatverlichting en zooveel meer. Zal niet straks een nieuw stadhuis verrijzen, een historisch monument ter herinnering aan dit tijdperk van vooruitgang van Rotterdam? Gaven niet reeds meerdere burgers uiting aan dit ontluikende gevoel voor verfraaiing onzer Gemeente door het aanbieden van schenkingen? Wij twijfelen dan ook niet of de leening zal worden volteekend en het werk aan den sympathieken jongen Nederlandsche kunstenaar kunnen worden opgedragen. Binnen korten tijd zal dan in het nieuwe Westen, dat fraaie ruim aangelegde deel onzer gemeente, een monumentale fontein getuigen van hetgeen de Rotterdammers voor hun stad over hebben.”

In het voorjaar van 1910 werd het al duidelijk, dat de verwachtingen te hoog gespannen waren. Ondanks de gevoerde campagne waren er toen nog maar 20 inschrijvingsbiljetten binnengekomen. Het bestuur besloot daarom een lijst op te maken van bewoners van Mathenesserlaan, 's-Gravendijkwal, Heemraadssingel, Claes de Vrieselaan en Nieuwe Binnenweg, die in aanmerking kwamen om door de bestuursleden persoonlijk bezocht te worden. Maar in de vergadering van 1 juli stelde notaris Van Ravesteyn de vraag, of het in de gegeven omstandigheden, nu er blijkbaar zo weinig sympathie voor het fonteinplan bestond, niet beter was